

Lieve mensen,

Ik denk dat zodra ik de woorden papa en mama kon zeggen, ik ook leerde bidden. Handjes vouwen, oogjes dicht. 'Here zegen deze spijze amen. Het werd me zo te zeggen met de paplepel ingegoten. 's Avonds zong mijn moeder: Ik ga slapen ik ben moe, 'k sluit mijn beide oogjes toe. Het voelde vertrouwd en zonder dat versje, zonder dat ritueel van bidden, instoppen en een kus, had ik vast en zeker niet kunnen slapen.

God kon alles en aan God mocht je alles vertellen, alles vragen. Voor God was niets onmogelijk. Dat geloofde ik heilig, al vroeg ik me wel eens af hoe dat allemaal kon. Ik zag het voor me hoe God in de hemel zat en van alle kinderen op aarde allerlei vragen en wensen kreeg te horen. Hoe kon God alles tegelijkertijd horen en er ook nog iets aan doen? Het leek me onmogelijk, maar God was niet voor niets God. Voor God was dat allemaal wel mogelijk. Zo werd het me geleerd, en zo stond het toch ook in de Bijbel? Zoekt en gij zult vinden.....Bidt, en u zal gegeven worden?

En we bidden nog steeds wat af met z'n allen. In Trouw werd een paar jaar geleden een onderzoek naar bidden gepubliceerd
Daaruit blijkt dat 35 % van de Nederlandse bevolking wel eens een kerk bezoekt en 20% lid is van een kerk. Maar...wel 60 % van de Nederlandse bevolking bidt.
We bidden met elkaar vooral om persoonlijke zaken. Om genezing, om uitkomst als we in de problemen zitten, om het geluk van onze kinderen enzovoorts. We bidden ook veel aan tafel, bij het eten. Een gewoonte van vroeger, en gewoontes zet je niet zomaar aan de kant. Soms bidden we een schietgebedje op de fiets. Maar ook roepen we tot God om al het lijden in de wereld waar we ons machteloos over voelen . En het is zo frustrerend. Je bidt, je roept en je krijgt geen antwoord. God grijpt niet in. Waarom doet God niets? Hij kan toch alles? Hij heeft het zelf beloofd zeggen mensen mij. En ze citeren: " Want een ieder, die bidt, ontvangt en wie zoekt, vindt en wie klopt, hem zal opengedaan worden." Het staat er toch?

Een paar weken geleden liepen er mensen in de stad rozen uit te delen. Nee, het was niet voor de verkiezingen. Het was, naar later bleek, een Aktie in het kader van de week van het gebed. Ze hadden een hesje aan met daarop in grote letters: Bidden helpt!!
O ja? Denk ik dan. Wat bedoel je daarmee? Hoe komt het dat de meeste mensen dat niet zo ervaren, dat bidden helpt? Ligt het dan aan ons, als ons bidden ons niet brengt wat we ervan verwachten? Hebben we te weinig gebeden, of niet goed genoeg? En als het gebed van één van ons dan wel verhoord wordt, en dat van een ander niet? Wat zegt dat dan over God? Is dat pure willekeur? Is God dan een God die wel alles kan, maar het de een wel geeft en de ander niet?
Of klopt het beeld dat wij hebben van God niet helemaal? Verwachten we iets van God dat we niet kunnen verwachten? Wie is God eigenlijk? Wat mogen we verwachten, wat kunnen we nog bidden?

Misschien moeten we even stoppen met ons bidden en roepen.
En misschien moeten we eerst God maar eens aan het woord laten. Kijken, wat er dan gebeurt....

Mieke Zoutendijk, 7 maart 2010